

Vet aquí que tots els nens, a la nostra classe, han decidit ja si la seva disfressa serà la d'enciam o la d'albergínia. Alhora ens preguntem a nosaltres com anirem disfressades i se'ls veu d'allò més orgullosos perquè pertanyen al grup d'enciams com la Vicky, o al grup d'albergínies com la Conce. No surt, però, el factor competitivitat, hi ha una gran gresca que ens permet d'introduir converses "de broma" que tant i tant agraden a les Paperines.

En principi ens havíem plantejat anar a veure una botiga de papers per treballar els colors i el fet de la compra-venda, però van anar passant els dies i entre pluges i d'altres activitats de l'escola, no vam fer-ho. Aquesta és una de les activitats programades que no es va treballar.

També havíem pensat anar al mercat a comprar i veure l'ambient sorollós de les parades. Després d'esperar dues setmanes amb els seus corresponents dijous plujosos, per fi va arribar el tercer dijous ple de sol. Tot fent un tren ens vam acostar fins al mercat i amb els cistells a la mà, les paperines vam comprar enciams i albergínies, això sí, aquest dia els nostres "diablets" estaven més esverats que mai i van fer un enrenou considerable durant tot el trajecte i també al mercat. Per sort, els venedors no es van enfadar, mentre no deixaven de tocar les olives, les llimones, de cridar i riure. Tothom va ser molt simpàtic i comprensiu, i finalment vam arribar a l'escola satisfets amb la nostra compra, que descarregarem a la cuina per tal que l'Agustina i la Teresa en fessin una bona amanida i unes suculentes albergínies arrebossades.

¿Encara no us hem explicat com jugaven les paperines a la paradeta de mercat que vam muntar a l'escola?. Caram!! això no podem oblidar-ho. Sense ordre ni concert (com solen fer aquests petits bojos) sortien i entraven de la classe amb els cistells plens de patates, taronges, llimones, ... Realment s'ho van passar pipa amb "coses reals" i amb diners de suro. Però la veritat és que no vam treure tot el "suc" a la parada i això ens servirà d'experiència per un altre cop, car el treball de comprar i vendre, no va ser ben portat per part nostra i malauradament no li vam treure totes les seves possibilitats: Pesar, mesurar, observar, canviar diners, ... Potser era massa ambiciós tot el plantejament inicial en la qüestió de programació pel Carnaval? Són dubtes que ens ajuden a criticar la nostra feina i a buscar nous camins per una altra vegada.

Bé han anat passant els dies, i els preparatius de la festa donen pas a la Festa en si. Amb l'arribada de Carnestoltes i el muntatge del petit hortet al rebedor, comencen els dies de festa a l'escola. La nostra classe és una explosió de colors: Les disfresses s'han anat penjant a mida que les mares les porten acabades, juntament amb els barrets, esperant pacientment que els nens se les col·loquin i comenci la gresca.

Carnestoltes sigues benvingut!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Vicky-Conce